

کودکان مکتبی از درس و مشق خسته و کلافه شده بودند. با هم مشورت کردند که هماکنون که معلم شان دچار بیماری نمی شود و درس را تعطیل نمی کند، چگونه می توانند کلاس درس را تعطیل نموده و مدتی از رفتن به مکتب و زحمت درس خواندن راحت باشند. یکی از شاگردان که از همه زیرک تربود گفت: فردا من به معلم می گویم چهارنگ چهره ات زرد شده است. شاید به خاطر تغییر آب و هوا یا در اثر قطب است و وقتی اندکی به فکر فرورفت، شما به نوبت به مکتب بیاید و یکی یکی به استاد بگویید چهارنگ رویتان زرد است و آیا مریض هستید؟ وقتی همه این حرف را بگوییم، او باور می کند و فکر و خیال بیماری در او زیاد می شود. همین طور که عاقل هم از فکر و خیال، دیوانه می شود؛ اگر همه می ماسی نفری کی بعد از دیگری به نوبت این را به او بگوییم، حرفمن در او تأثیر می گذارد. شاگردان حرف این کودک را پذیرفتند و پیمان بستند که همه در این کار متفق باشند، حرف شان یکی باشد و سوگند خوردند که کسی خبر چینی نکند. همه شاگردان به هوش و ذکالت او آفرین گفتند و همگی از عقل و درایت او پیروی کردند.

انسانها در درک و فهم، متفاوت هستند، همان طور که شاهدان یک واقعه، برداشت های متفاوتی از آن اتفاق دارند. حضرت محمد (ص) این را قبل از تذکر شده است که ویژگی های خوب مردان، در زبان آنها پنهان است.

این حکایت نکات تربیتی و اخلاقی زیادی را در بر دارد:
 - اهمیت مشورت در کارها که با بهره های از خرد های برتر، موفقیت مارا در امور مختلف، تضمین می کند؛ همان گونه که شاگردان با مشورت توانستند راه حلی برای تعطیلی کلاس درس پیدا کنند.
 - تأثیر تلقین بر انسان؛ همان گونه که در این حکایت، تلقین شاگردان به بیماری استاد، اورابیمار کرد.

- اثر همدلی و همکاری و اتحاد بر نتیجه بخشی یک کار؛ همان گونه که شاگردان در این حکایت با همدلی و اتحاد به هدف خود رسیدند.
 - تفاوت سطح عقل و تفکر انسان که موجب برتری و رهبریت یک فرد بر یک گروه می شود؛ همان گونه که آن شاگرد زیرک، با عقل و درایت خود دیگران را رهبری و مدیریت نمود.

- بر اساس گفته‌ی پیامبر اسلام حضرت محمد (ص) انسان‌های عاقل و فهیم از سخنان شان شناخته می شوند؛ همان گونه که عقل و درایت آن شاگرد زیرک، در اعلام نظرش در جلسه‌ی مشورتی در مورد راه حل به تعویق اندختن کلاس درس، مشخص شد.

برداشتی از حکایت‌های مثنوی حکایت توهم بیماری معلم در اثر تلقین شاگردان

ناهید نورخیش
کارشناس ارشد
مدیریت آموزشی
ونکور کانادا

کودکان مکتبی از اوستاد	رج دیدن دازم لال واجتهاد
مشورت کردند در تعویق کار	تامعلم در فتد در اضطرار
چون نمایید ورا رنجویی	که بگیرد چند روز او دوری
تارهیم از حبس و تنگ و زکار	هست او چون سنگ خارا برقرار
آن یکی زیرکتر این تدبیر کرد	که بگوید اوستا چونی تو زرد
خیر باشد رنگ تو بر جای نیست	این اثری از هوا یا از تبیست
اندکی اند رخیال افتدا زین	توب رادرهم مددکن این چنین
چون در آیی از در مکتب بگو	خیر باشد اوستا احوال تو
آن خیالش اندکی افزون شود	کز خیالی عاقلی مجنون شود
آن سوم و آن چارم و پنجم چنین	در پی ماغم نمایند و حنین
تاق جوسی کودک تواتر این خبر	متفق گویند یابد مستقر
هريکی گفتیش که شاباش ای ذکی	باد بختت بر عنایت متکی
متفق گشتنند در عهد وثیق	که نگرداند سخن رایک رفیق
بعد از آن سوگند داد او جمله را	تا که غم‌مازی نگوید ماجرا
رای آن کودک به چربی دار همه	عقل او در پیش می‌رفت از رمه
آن تفاوت هست در عقل بشتر	که میان شاهدان اند رصور
زین قبل فرمود احمد در مقال	در زبان پنهان بود حسن رجال